

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:
Domeniale 83
Domeniale 77 1/2
Cred. funciar rural 72 1/2
IN STRAINATATE:
INSERTIUNI SI RECLAME:
Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Bucurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primește în străinătate: La D-nul Haasenstein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10.
Un număr în Districte 15 bani.

Table with 2 columns: Item (e.g., Oblig. Burale, Domeniale) and Price/Value.

Table with 2 columns: Item (e.g., Metalice, Naționale) and Price/Value.

Table with 2 columns: Item (e.g., Acțiun. Căilor ferate române) and Price/Value.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' showing train schedules between various cities like București, Giurgiu, Galați, etc.

SCIRI TELEGRAFICE din FOILE STRAINE.

Constantinopol, 30 Iulie.
O'depoșă a guvernatorului din Karaodnce știrea, că se apropiea Karsului, un departe de Viascani, a fost o luptă, în care Rușii ar fi fost respinși.

Constantinopol, 30 Iulie.
După știrile din Teheran, Rusia a dat Chanului din Bukhara un ajutor de 400,000 ruble, spre a veni întru ajutor oamenilor ce sufer de foamete.

Constantinopol, 30 Iulie.
Vasele de remboiu turcești iarăși s'a arătat în față în Chiustandje, se asigură însă că ele nu vor ataca orașul, ci se vor mărgini a se încruca pe dinaisete portul.

Constantinopol, 30 Iulie.
„Oficial Reuter” anunță din Constantinopol că prin moschee s'a cetit o proclamațiune a Șeik-ul-Islamului, în care credințioșii sunt provocați a fi supuși guvernului și a evita ori-ce conflict cu creștinii.

Constantinopol, 29 Iulie.
Marele Duce Mihail a sosit din Erivan la Alexandropol și va pleca să inspecționeze corpul de la Rion, care a fost întărit. După întoarcerea sa, s'va începe ofensiva.

Constantinopol, 28 Iulie.
La Plevna operează corpul 9 și 4. — La Ruscine de asemenea va fi în curând o luptă hotărâtoare.

Constantinopol, 30 Iulie.
În cartierul general român se asigură că garnisoana din Ruscine e mică. Erfi s'au început la Plevna o luptă sângeroasă, al cărei rezultat nu e încă cunoscut. La Ruscine e deplin liniște.

SCIRI TELEGRAFICE ALR. TIMPULUI (Agenția Havas).

Constantinopol, 31 Iulie (oficial).
Server-Pașa, președintele Senatului a fost numit ministru al afacerilor streine care înlocuiesc pe Arifi-pașa. Ziarele turcești fac un nou apel la populațiunea din Constantinopol pentru înrolări de voluntari.

Paris 1 August.
Călătoria președintelui Republicii la Saint-Etienne este decia. Data însă nu este încă fixată. Este probabil că el va visita asemenea Rouen și Normandia.

Viena 1 August.
Telegrama armătoare, datată din Constantinopol trece ori-ce comentarii. Turcii au descoperit arta de a face resbal fără a pierde oameni și luând numai cantități fabuloase de la inemic.

Constantinopol, 30 Iulie.
„Oficial Reuter” anunță din Constantinopol că prin moschee s'a cetit o proclamațiune a Șeik-ul-Islamului, în care credințioșii sunt provocați a fi supuși guvernului și a evita ori-ce conflict cu creștinii.

Constantinopol, 29 Iulie.
Marele Duce Mihail a sosit din Erivan la Alexandropol și va pleca să inspecționeze corpul de la Rion, care a fost întărit. După întoarcerea sa, s'va începe ofensiva.

Constantinopol, 28 Iulie.
La Plevna operează corpul 9 și 4. — La Ruscine de asemenea va fi în curând o luptă hotărâtoare.

Constantinopol, 30 Iulie.
În cartierul general român se asigură că garnisoana din Ruscine e mică. Erfi s'au început la Plevna o luptă sângeroasă, al cărei rezultat nu e încă cunoscut. La Ruscine e deplin liniște.

In ciuda deselor manifestațiuni, consiliul de miniștri, care, în sfârșit, s'a ținut la 31 Iulie în Viena, a hotărât a nu mobiliza de loc. S'au prelimitat numai 25 milioane fl. pentru cazul, când luptele din Bulgaria ar da situației o direcție, care ar putea amenința interesele Austriei: Nicl în acest cas însă nu se va mobiliza, ci se vor complecta numai trupele, care sunt dislocate pe la hotarele despre resărit. Această hotărâre a consiliului de miniștri, ținut în Viena sub președința Impăratului, arată destul de învederat că de mult greșesc aceia, care sunt dispuși a identifica pe Austria cu poporul maghiar.

Cel puțin față cu criza orientală dorințele maghiarilor nu au mai multă importanță de cât dorințele milioanelor de slavi. Aceasta se simte cu deosebire în cercurile slave din Austro-Ungaria, care de câtă-va vreme au început a ride de opintririle maghiarilor și nu găsesc oportun a răspunde la meetingurile turcofile. Cumpătul slavilor este o dovadă despre încrederea, pe care o au în puterea centrală.

Hotărârea de a nu se mobiliza, ci a complecta trupele, cari sunt în apropierea granițelor, în aparență atât de puțin importantă, e de mare importanță politică pentru aceia cari cunosc relațiunile militare din Austro-Ungaria. De mult încă Austria avea propriul său sistem în dislocarea trupelor, trimițând regimentele din Ungaria în Boemia și Croația, iar regimentele din Croația și Boemia în țările de sub coroana S-lui Stefan. Acest sistem supăra pe maghiari și de vre-o zece ani guvernele din Pesta mereu stăruiau, ca regimentele din Ungaria să rămăie în țara lor și anume pe cât se poate de aproape de centrele lor de recrutare. În cel din urmă doi ani, această dorință a maghiarilor în mare parte sa împlinit.

Cu toate aceste, acum împlinirea li supără, căci pe la granițele despre România, Serbia și Turcia, populațiunea fiind română și slavă, regimentele, care înainte de toate vor fi chiamate sub arme, sunt mai ales românești, sârbești și croate. Ast-fel, hotărârea de a pune înainte de toate aceste regimente în acțiune, este o dovadă despre încrederea pe care puterea centrală o are în elementele nemaghiare din țările resăritene ale monarhiei și indirect dovadă despre faptul că cabinetul austriac nu este hotărât a întreprinde ce-va, ce ar putea jigni pe aceste elemente. Pentru aceea, maghiarii tot d'a-una ad combatut cu înverșunare știrile, ce mereu se iveau despre intențiunile guvernului de a dispune în criza o-

DIN AFARA

Ziarele oficioase din Viena, pun la îndoială știrile relative la revocarea lui Midhat Pașa. PANĂ acum Midhat Pașa nu a primit nici o însărcinare din partea Sultanului și petrecerea lui în Viena nu are nici un caracter oficios și cu atât mai puțin vr'o importanță oficială. Citim în „Augsb. Allg. Ztg.” următoarele: „Din sacrificiile de până acum ale războiului, orașul Medjidje e acela, care ne înfățișează cel mai îngrozitor aspect. Sunt abia 18 ore de când rușii au ocupat acest oraș și locnitorii refugiați nu s'au întors încă toți la locașurile lor. Ulțițele sunt pline de ruine, bucăți de mobile și de tot felul de hărtii. Am intrat în mai multe case spre a vedea urmele prădării. Ca un fel de ilustrație ironică, în mai multe locuri am văzut case de fer, pe care era scris, că nici focul nici ciocanul nu le poate strica și care zăceau sparte și deșerte la pământ. Băuturile spirituoase, ce erau prin pînă pretutintenea au fost nimicite. Cerchezii și bași-buzucii au spart fundurile vaselor cu vin, rachiid ori petrolii și acum numai se vede în pivnițe de cât drojdiile murdare, ce au rămas în urma lichidurilor intrate în pământ. În oraș sunt mai

multe sute de familii bulgare, care s'au refugiat de frica cerchezilor și a tătarilor și nu au putut scăpa nimic afară de îmbrăcămintea lor. Guvernul provizoriu, care s'a instituit, nu are nici pâne, nici mijloace spre a procura pâne pentru acești oameni, care se zice că de două zile nu au mâncat nimic. Cu toate aceste, ei îmi spun că purtarea garnisoanei turcești de 8000 oameni, a fost bună. Atât oficerii, cât și soldații s'au distins prin purtarea lor disciplinată și numai după ce garnisoana s'a retras, au intrat cerchezii, tătarii și bași-buzucii și au prădat și jăfuit orașul. Mai mulți din păstorii ardeleni, ce și aduc în toți anii turmele aici, au fost jefuiți până la cel din urmă miel. Dacă nu au putut duce oi, cai, boi ori alte animale, tătarii le-au tăiat și le-au lăsat să putrezească, ast-fel în cât pretutindena e plin destrv. „Pesther Lloyd” scrie următoarele asupra călătoriei d-lui Cogălniceanu la Viena: „Bănuiala că călătoria d-lui Cogălniceanu la Viena nu are de scop numai arangiarea afacerii drumurilor de fer, devine din ce în ce mai întemeiată, și noi credem, că d. Cogălniceanu, având în vedere atitudinea din urmă a României, va fi simțit, poate, trebuința să justifice această atitudine; lucru însă, la care cu greu credem că va isbuti. „Intrădever, se făcuse cunoscut guvernului român, că monarhia noastră nu va avea nimic de obiectat la cea ce privește trecerea armatei române peste Dunăre, pentru că este numai de competența guvernului român să decidă și să aleagă mijloacele ce va crede de cuvință din punctul de vedere strategic al său. Tot-o-dată i s'a făcut cunoscut, că pentru viitor România nu va avea a mai compta pe nici un concurs dincoace de Dunăre. „Dacă această admonițiune ar fi voit s'o înțeleagă la București, atunci de sigur trecerea peste Dunăre ar fi rămas un plan mort. Toată cauza înaintării armatei române este a se căuta în învingerea suferită de rușii la Plevna. Dar tocmai această împrejurare probează, odată mai mult, că, cu toate contestările făcute, „Intre România și Rusia exista de mai înainte o stipulațiune determinată;” nu mai puțin probează însă în același timp, că România nu mai dă nimic pe cuvântul monarhiei austro-ungare. „Montage-Revue” declară, că Austro-Ungaria nu tinde la nici o ocu-

Ultime scrieri pe pagina III-a

BUCUREȘCI

Consiliul de miniștri, ce ziceam în numărul de ieri, că trebuia să aibă loc în Viena, până la 31 Iulie nu s'a ținut încă. Se asigură însă că el se va ținea cât mai curând. De asemenea știrea despre demisia mareșalului Mollinary nu se adevărește. Știrile de mobilizare se mențin, fiind numai modificate, întru cât se asigură că Austria cât mai curând va mobiliza câte-va corpuri de observațiune. În Ungaria manifestațiunile războinice se înmulțesc. Peste o sută de meetinguri se vor ținea prin orașele din provincie.

pațiune, dar că nu va permite ca, fără învoirea ei, să se formeze nouă Statuti în Orient.

Un colaborator al ziarului „Ellenor” având audiență la Midhat pașa în Viena, la 30 Iulie, acesta l-a declarat, că n'a primit nici o înștiințare oficială despre rechemarea sa la Constantinopol. Midhat-pașa va petrece vre-o 10 zile în Viena, și de aici va pleca, probabil, la Plombières.

RESBELUL

Gabrova, 27 Iulie 1877.

Noile amănunte, pe cari le-am luat chiar în locurile acelea cari au fost teatrul faptelor recente, mă îndreptărează din ce în ce mai mult, că bravura și fortuna Rușilor sunt egale cu îndărătnicia și inerția Turcilor, Alt-mintrele, ca să ne putem explica straniul mod de conducere al acestora, trebuie neapărat să admitem existența vr' unui mister, care acum este greu de ghicit, și pe care numai viitorul îl va da la lumină.

După cum v'am încunoscințat prin precedentele mele scrisori, planul Rușilor de a ataca în același timp, în dimineața zilei de 5 (17), pozițiunile Turcilor de la Șipka, din față și de la spate, nu reuși, din cauză că generalul Gurko, care trebuia să plece de la Kazanlik la Șipka, în loc de a sosi de dimineață, după cum se înțelesese, sosi seara. Causa întârzierii fu întâmplarea ce a avut cu Turcii la lenisagha, din care ești triumfător, dar care l'a împedat de a fi la Șipka, în ziua și ora stabilită. Cu toate acestea, Rușii au atacat din față pe Turci despre Gabrova; erau împărțiți în trei coloane. O coloană de la dreapta ocupa din fericire un loc numit Salezdzerno, dar în urmă nu putu proceda către fortificațiunile Turcești, cari erau obiectul celor trei coloane, fiind că terenul dintre fortificațiunile și Salezdzerno, era cu totul impracticabil.

Coloana din stânga, compusă din trei companii de infanterie și din trei companii de cazaci, luă cu asalt eroic o întărire, și fură omorâți 100 Turci. Dar coloana principală aceea ce mergea direct contra pozițiunilor turcești, suferi mult, și trebui să se retragă după mari pierderi.

Resumând, voi zice că atacul de la stânga și dreapta fu încoronat de un succes deplin, dar că, în cele din urmă, pozițiunile principale au ră-

mas tot în mâinile Turcilor, fiind că forțele cu cari Rușii l-au atacat, erau foarte mici. Ei au calculat în atacul de la Șipka pe supraviețuirea generalului Gurko, care, din nenorocire, ajunsese prea târziu, pe seară tocmai, când se decisese de rezultatul acelei zile.

Lu dimineața de 18, Gurko atacă pe Turcii de la Șipka cu două batalioane de vânători, cu un batalion de cazaci numiți „ploșterni” sau infanterie de Caucas. Notați că Șipka este situată în vale pe coborișul de miază-zi al Balcanilor, după cum e și Gabrova de partea cealaltă pe coborișul de miază-noapte. De astă dată însă, Rușii de la Gabrova, neavând informațiuni de la densusul și fiind că suferiră, după cum v'am spus, pierderi însemnate în ziua precedentă, nu purceseră și ei în contra Turcilor. Chiar forțele lui Gurko erau insuficiente: mulțimea trupelor cari trecuseră împreună cu densusul pe la Hain-Bazar, sau trecerea lui Hain dupe cum v'am arătat prin precedentele mele scrisori, remăsese înapoi. El fu prin urmare respins cu mari pierderi, cu atât mai mult, că Turcii au înălțat bandiera albă și apoi făcură măcel din trupele cari, negândindu-se la o trădare, se apropiase mai mult de pozițiunile lor.

La 19, în fine, Rușii putură realiza planul lor, atacând în același timp pozițiunile Turcilor din față și de la spate, pornind de la Gabrova și de la Șipka, adică din coborișul de miază-zi și miază-noapte către virful Balcanului. Dar Turcii, după ce au ținut pe Ruși în așteptare, prefăcându-se că voesc să se predea, fugiră apoi în toate părțile, părăsind tunuri, provizii, corturi și alte multe lucruri. Primul care dete semnalul fugii, fu însuși „pașa”, care era comandantul oștirii Turcești de la acea trecere. Rușii se făcură stăpâni pe 6 tunuri Krupp, de 8 centimetri de calibru, și pe trei tunuri de munte.

Se pare însă, că pozițiunile fortificate ale Turcilor n'au avut toate tunuri, pentru că de ar fi avut, admițând chiar că armamentul a fost nelindesulător, totuși Turcii ar fi putut să se susție îndelung, și Rușii ar fi fost obligați să facă mari sacrificii, pentru ca să ia acele pozițiuni.

Repet ceea ce mi aduc aminte a vă fi scris și altă dată. Său trebuie să presupunem că Turcii și-au pierdut capul și sunt cu totul fricoși, sau ei ascund ceva, și facilitatea cu care au lăsat pe Ruși să treacă

Dunărea și Balcanii, trebuie să fie atribuite unui scop de a trage profit dintr'acete fapte, pentru a realiza un plan preconțat, de la care ei așteaptă mari rezultate.

Dar care să fie oare acest plan? Voesc oare ca, atacând pe Ruși în coaste, acum când avant-gardele lor sunt așa de departe de baza operațiunilor, să împartă armata rusă în mai multe trunchiuri? Voesc să izoleze trupele cari au trecut deja Balcanii de acele cari ocupă Bulgaria? Ceva de recent și asupra căruia nu vă poate da informațiuni, ca să nu comit o indiscrețiune, pare a denota acest plan. Său ei voesc să împăimănțe pe Englitera și Austria, și mai cu seamă pe Englitera, prin repedele progres al armatelor rusești, și să le forțeze a se alia cu densusul, și astfel caută de a conserva intacte trupele lor.

Repet, ceea ce ziseți mai sus, că viitorul ne va lumina asupra tuturor acestora.

De o cam dată se observă o pauză în înaintarea Rușilor, o pauză prudentă, care are de obiect de a înălțura planul Turcilor, dacă din întâmplare ar voi ca să atace în coaste pe Ruși de la Vidin și de la Șumla.

Să calculăm acum pierderile Rușilor. La 19 două sute oameni, pierderi, cari trebuiesc împărțite asupra a zece companii din regimentul Orloff și 2 sotnii de cazaci. Comparativ cu forța ce dete atacul, indesusul de grave! La 18 alți 200, sau cel mult 250 oameni. Doă companii avură 62 oameni uciși și 54 răniți: ambele aceste țifre sunt comparativ foarte grave. Dar, dacă aceste pierderi se calculează de frunte cu țifra 25 mii oameni, ce au Rușii în Bulgaria, și mai cu seamă dacă ținem cont de marile rezultate obținute, trebuie să conchidem că, pierderile sunt foarte mici și că trecerea Balcanilor a costat pe Ruși foarte puțin.

Caut a descoperi și afla noi particularități asupra atrocităților comise de Turci, și am intențiunea de a face o cercetare minuțioasă și să le public într'un singur volum, ca să știe lumea civilizată barbariile ce a îndurat una dintre cele mai frumoase părți ale Europei și Asiei. Capete tăiate, corpuri mutilate, supliciuri de tot felul ca să facă moartea răniților și mai dureroasă: eată fapte cari sunt afirmate de către o mulțime de marturi oculari. Când Turcii părăsiră pozițiunile lor, așezară în diferite locuri grămezi de capete tăiate pe unde erau să treacă Rușii, pe când cadavrele desmădulate zăceau în altă parte. Și nu se

poate zice că exercitează aceste atrocități, numai asupra celor morți. Căți-va soldați ruși au încercat să mearse pe un ofițer al lor rănit; apoi au trebuit ca să l'abandoneze. După fuga Turcilor, li găsiră capul tăiat.

Astăzi sau mâine voi vizita pozițiunile cari au fost abandonate de către Ruși; poate că mă voi duce la Șipka și la Kazanlik în fine până unde mă voi putea duce fără mult pericol.

Eri s'au prins 850 Turci dintre cei fugiți de la trecere, cari răstăceau prin păduri și tâlhăreșii pe drumuri. (Pessa).

SCRISOARE ADRESATA TIMPULUI

Scrisoare deschisă d-lui general de diviză, George Ioan Manu.

Ca vechi ofițer al armatei Române, care de la anul 1830, al organizației ei, am servit în front 80 ani; viu cu cea mai via satisfacțiune a inimii mele a vă felicită de glorioasă onoare ce v'a fost rezervată, ca să înarborăți drapelul Român pe zidurile cetății Nicopol, baia sângelui creștin, de la 1383 și vatra tractatului gloriosului nostru Domn Mircea Cel Bătrân.

Ați știut, d-le general, ca să atrageți aplausul bravei armate Ruse, prin exemplara bravură, ce ați făcut a desvolta Divizia IV din armata Română, încredințată d-voastră, în vremea atacului acestei cetăți; pe câtă vreme trupele aliate crescine, sub ordinele regelui Sigismund al Ungariei, Ziemon al Transilvaniei și ale Comitetului de Nevers, nu au putut să o desvolte contra lui Bayazed Fulgerul.

Vă felicit, d-nul meu, că de sus a fost dat ilustrului și nobilului nume de Manu, ca să facă fapte mari și să atragă tot-d'una lauda și venerațiunea Românilor.

Moșul d-voastră și cel de eternă memorie, marele vornic Michail Manu, scapă capitala de măcelul lui Chehaia Bey în anul 1821, și astfel putu reîntra în starea ei normală.

Venerabilul părinte al d-voastră Ioan Manu scapă centrul Bucureștilor, de groasnicul incendiu, ca Agă, la anul 1847.

Iubitul și venerat de toți Românii unchiul d-voastră, Constantin Manu, la anul 1821, fu dat de către părințele său în mâna carneficelului Chehaia Bey când intră în capitală cu ma-

năfi și enicerii săi, ca ostatic, pentru asigurarea ce l' dedese ca în capitala nu mai sunt eterizați, și care mai târziu la anul 1830, fu întâmplat organizator al justiției țerei Românești, după înființarea regulamentului organic.

Venerabilul unchiu al d-voastră moirul George Manu și al meu scumpul amic și camarad, organiză pentru prima oară escadronul al 3-lea de cavaleria Română, sub spătarul Alecu Ghica.

Unchiul d-voastră, maiorul Nicolae Manu și al meu confrate de arme scapă orașul cel înflorit și întâmplat port al României (Brăila) de prada incendiului resculătorilor, la anul 1842.

D-voastră ați știut a apăra prin focurile artileriei ce vă era incredințată, punctul Oltenița, avant-postul capitalei României de invazia păgânului vecin, până la sosirea bravei trupe protectoare creștinătății.

Aceste toate fiind văzute de mine că s'au petrecut în cursul vieții mele, încă o dată vă salut, d-le general, și vă urez ca cu bravele corpuri ce vă sunt incredințate, să faceți în viitor fapte care aduc la toată armata Română gloria, camarazilor d-voastră lauda, creștinătății suferindă scăpare și prosperitate; iar României demnitatea ce tot-d'una a meritat.

Vă rog, d-le general, ca să binevoiți să primiți cele mai sincere salutări din partea unui înbătrânit camarad de arme al d-v.

Lt. Colonel D. Pappasogu.

CRONICA

Dimineață, 17 Iulie, s'a săvârșit la Marele cartier general al M. S. Domnitorului de la Poiana, săntirea și distribuirea steagurilor noilor regimente de dorobanți și de artilerie cari fac parte din corpurile I și II a armatei active.

Toate aceste regimente transmisese în ajun la Poiana deputațiunii compuse de un ofițer asistent, de sergenți port-drapel și de un detașament de soldați cari, împreună cu comandantul de regimente, veniseră spre a primi steagurile.

La orele 8 1/2 dimineața, steagurile se aduseră la marele cartier, unde M. S. Domnitorul, în prezența d-lui ministru-președinte, d-lui ministru de război, cari se aflau în acel moment la marele cartier general, al d-lor generali-comandanți ai corpurilor I și II, a șefului statului-major general, a d-lor generali I. Ghica, atașat la cartierul M. S. Imperatorului Rusiei și Zefcar, atașat la cartierul A. I. S. Marele Duce Nicolae, comandant în cap al armatei imperiale, cari se aflau veniți în misiune la cartierul general al Domnitoru-

PARTEA LITERARA.

N. SCURTESCU.

RHEA SILVIA SI DESPOT-VODA.

Sunt câte-va luni de zile de când d-nul Scurtescu a pus la dispozițiunea publicului dramele sale „Rhea Silvia”, și „Despot-Vodă”. Dându-ne însă seamă atât despre aceste drame cât și despre celelalte scrieri ale d-lui Scurtescu, trebuie să ne încredințăm, că ele nu fac pretanția de a fi gustate și de către acea parte a publicului, al cărei organ e „Timpul”. Pe lângă toate, d. Scurtescu mai pare a scrie cu deosebire spre a combate unele dintre principiile pe care noi le susținem și prin aceasta poate că ne-ar impune datoria de a-l trece scrierile în tăcere.

Cerem dar ertare de la cititorii noștri, dacă cu toate acestea, le vom vorbi despre niște lucruri, de care poate că nu ar fi

dispuși a se interesa: atât importanța, ce deosebește li se dă scrierilor d-lui Scurtescu, cât și faptul, că am vorbit până acum despre o parte a lor, justifică o critică mai amănunțită a celei-lalte părți.

Void să remănem drepti, trebuie să dăm acestor scrieri importanța, pe care o au, adică pe care li-o dau stimatorii talentelor d-lui Scurtescu; nu am vorbit dar despre ele de cât acum, când spiritele par a fi intrat în o faasă mai liniștită și agitațiunile zilnice nu răpesc o parte din mințile cititorilor.

Dar înainte de toate să ne lămurim poziția față cu Scurtescu, scriitorul. Cu voie ori fără voie, suntem însă dispuși a crede că din întâmplare, d. Scurtescu e deopotrivă unei scoale literare, cuceră nu se potrivește și în care d-nea ne pare cel mai teafăr cap.

Tot-d'una sunt în societatea omenească o mulțime de oameni, care nu sunt nimic, nu sunt buni de nimic și eu drept cuvânt urăsc viața, în care lor nu li se dă parte pe care o ar dori și eu atât mai mult urăsc pe oamenii, care se bucură de vre-o părțică din această parte. Ei ar dori să încete toate deosebirile între oameni, de onoare-ce toate, ori dacă nu, cele mai multe,

fiind spre scăderea lor, îl măhnesc. Aceste deosebiri sunt însă atât de firești, în cât e ceva tragic în zădarnica stărnință de a le înălțura.

Întâmplarea a aruncat pe d. Scurtescu, care este ceva și este bun de ceva, între oamenii purtați de această tragică stărnință. Întâmplarea e apoi eu atât mai tristă, cu cât dreptul de a uri puterea, bogăția și inteligența numai fiind-că sunt putere, bogăție și inteligență, nu li se poate acorda de cât acelora, care nu au nici putere, nici bogăție, nici inteligență. Indată ce un om este bogat, firea îl poartă să ție la puterea, care îl scutește bogăția și la inteligența, care dă valoare bogăției sale. În tocmal apoi precum bogatul s'ar dovedi prea puțin înțelept, dacă și-ar risipi bogăția în luptă contra puterii și inteligenței, omul inteligent este o „contradicțiune în adiecto”, când își consumă inteligența în luptă contra bogăției și a puterii, care de o potrivă sunt creațiunile ale inteligenței. Dar oamenii lipsiți de toate sunt mulți și ce deosebire în o societate mai puțin disciplinată ei foarte lesne pot străbate, formând un fel de atmosferă, în care nu arare-ori se rălesc și oameni, care ar avea poate dispozițiuni mai puțin zilnice.

Unul dintre acești oameni credem că este și d. Scurtescu. În mai multe dintre posibilele sale, cu deosebire însă în drame, d-nea combate niște principii, pe care a le combate e cel puțin o muncă zădarnică; Dar, în sfârșit, tot omul are dreptul de a combate după placul său; nici unul însă nu are dreptul de a combate prin mijlocirea unor forme, care nu sunt menite nici pentru combatere, nici pentru susținere, ci numai și numai pentru înfățișare. Cel d'înțâș lucru, pentru care tragem dar pe autorul dramelor „Rhea Silvia, și Despot-Vodă”, la răspundere, este de a fi abusat de forma poetică spre un scop cu totul zilnic, de a fi scris tendențios.

Și ne vom lămurii dreptul, ce avem la aceasta.

Un anume, Domn Candiano-Popescu, după toate verbele-lalte, mai ajunge a nu avea ce face. Corba vechii a românului rize, că „Dracul, când l) n'are ce face își cântărește coada”. Domnul Candiano-Popescu însă, când nu are ce face, își permite a insulta pe aceia, cari își consumă viața în lucrare anfetescă și face poezii.

1) Hinescu „Proverbiu române.” Sibiu, 1877.

Da, când nu are ce face, domnului Candiano-Popescu nu îl rămâne de cât să facă ce Alexandri face. Faptul însă că face poezii, când nu are ce face, îl dă dreptul de a ni-o spune. D. Scurtescu de sigur va ținea mai mult la meritul literar, de cât să ne spună, că și-a scris dramele, când nu avea ce face; de sigur ne va mărturisi că în loc de a fi făcut alt-ceva, ne-a scris dramele sale. Iustru cât dar societatea are drept la puterile membrilor săi, intru cât unii putem cere de la alții să facă ce mai bine știu face, ni se cuvine întrebară, dacă era mai bine ca d. Scurtescu să scrie drame ori să facă alt ceva. Cum d. Scurtescu era mai folositor pentru sine și pentru noi, scriind drame ori făcând alt-ceva?

D. Candiano Popescu, mărturisind că a făcut poezii fiind că nu avea ce face, însuși ne spune că ar fi făcut mai bine dacă ar fi tras corăbii și numai fiind că nu avea nici corăbii de tras, nici altă ocupație mai folositoare, s'a dat la fleacuri și a făcut poezii.

D. Scurtescu nu ne face nici o mărturisire de felul acesta: rămâne dar să ne lămurim din scrierile d-sale.

lui, și în prezența comandanților divizionului IV n'a putut fi față, căci în acea zi a parte a divizionului sale a trecut Dunărea la Nicopol, și, în prezența ofițerilor Marei unități generale, hănu prima țintă la care se atinge, apăsându-se apoi celelalte ținte de comandanții respectivi ai corpului, ai divizionului, ai regimentelor și de ofițerii, sub-ofițerii și soldații delegați ai corpurilor. După aceasta, drapelul se porni în biserică, unde avea să se săvârșe săntificarea lui.

La orele 9 1/2, M. S. Domnitorul porni la biserică spre a asista la oficiul divin. Brigă de regioli, cantonată în Poiana, și escadronul de gendarmi de escorta a Marei unități generale, erau așezate în fața bisericii. Măria Sa trecu pe dinaintea frontului trupelor, apoi intră în biserică, unde fu întâmpinat de P. S. S. episcopul de Râmnic și nonul Severin, venit intr-adevăr la Poiana pentru această ceremonie care se săvârșea în eparchia sa. După ce slujii liturgică oficială, de P. S. S. episcopul de Râmnic, se făcu înaintea trupelor săstăzina și se așeză cu nisamă noile steaguri. Apoi drapelul fu dus de port-drappeli înaintea trupelor, cari prezentară armele, și se așezară într-o singură linie, în fața M. S. Domnitorului. Măria Sa luă pe rând în care drapel și 'l'credință în mâna șefului de regiment, adresându-i câte-va cuvinte, apoi se așezară la flancul drept înaintea delegației regimentelor lor.

După aceasta se dete citire, de către șeful de stat-major al armatei, următorului ordin de zi:

INALT ORDIN DE ZI

No. 21

Către regimentele de dorobanși și de artilerie

Dându-vă drapelul corpului, vă încredințez onoarea României, pe care o pun astfel sub scutul curajului, devotamentului și abnegației voastre.

Pentru prima oară se prezintă solemnă ocaziune d'a primi drapelul în prezința mergei pe câmpul de onoare, căutați 'l' încredința d'o nemuritoare glorie.

Nu uitați nici o dată că drapelul este simbolul Patriei, cea mai mare onoare pentru voi este de a vă du viața pentru a-l apăra și a-l păstra în mâncel voastre, făcându-l pururea să falfăie peste toate obstacolele ce va învinge vitejia voastră.

Dat la Marele cartier general Poiana, la 17 Iulie 1877,

CAROL.

Trupele răspunse prin strigătul:

Trăiască M. S. Domnitorul!

Ura!

La care Măria Sa răspunse:

Trăiască armata română!

Acest răspuns fu salutat de trupe cu entuziasme d'art.

Apoi se dete ordin de rumpe pentru defilare, și trupele, cu drapelul în cap, purtate de șefii de regimente, defilară pe dinaintea M. S. Domnitorului.

În aceeași zi Măria Sa întruni la dejun și la prânz la cartierul său pe d-nii generalii comandanți de corpuri cu șefii de stat-major, pe comandanții de divizii și pe toți șefii de regimente cari primiseră steagurile.

(Monitorul).

Citim în "Steaua României,"

Astăzi luni pe la 4 ore dimineața, un tren cu 1012 turci din acei făcuți prizonieri cu ocaziunea lăurii cetății Nicopoli, au trecut pe la gara orașului nostru, unde stând numai vre-o două ore, au fost apoi expedițiți cu alt tren în Rusia.

Cu toată ora înaintată, o mulțime de lume făcuse noaptea albă la gară nămafa să poată vedea pe prizonierii turci, și că-țora noștre se așeză de cu vreme încă.

Ce e drept însă, lucrul merita sacrificiul unei nopți de nesomn.

Aspectul prizonierilor era în adevăr ceva extraordinar pentru ochii pacincilor ișeri cari până astăzi nu avură ocaziunea de a vedea un număr atât de considerabil de turci.

Jumătate de prizonieri aparțineau armii de cavalerie și cea-laltă jumătate infanteriei. — Toți erau îmbrăcați în niște haine devenite adrepte și încălțați cu opinci; aveau un aer selbatic și hidos. Pentru un fisionomist aprofundat, figura lor reprezenta instinctul firei selbatică amestecat cu nesimțirea cea mai completă despre starea lor morală.

Acești prizonieri fură coboriți din vagoane, și închiși în magazii, unde li se dădu hrană care se alecătia dintr'un foarte bun pilaf amestecat cu carne de vacă. Aceiași hrană li se pregăti a li se da și la Ungheni, în urma unei telegrame expediate de către ofițerii Intendenței rose de aici.

Prizonierii turci fură apoi sunți în alte vagoane, și expedițiți spre Ungheni sub escorta a vre-o 150 de soldați ruși.

Comisiunea de dame întocmită de ministru prin doamnele El. A. Orăscu, Iulia Aricescu și Arista Ananescu, pentru examinarea lucrului de mână din scoalele de fete din capitală, înaintând ministrului relațiunea asupra progresului ce a putut constata la lucrul de mână din aceste scoale; ministrul pe de o parte publică relațiunea dată de această comisiune ear pe de alta exprimă doamnelor din comisiune vinuele mulțumiri pentru buna-voință ce au avut de a primi această însărcinare onorifică, aprobând tot-d'o dată și salutară propunere făcută de doamnie lor, de a institui o comisiune permanentă de dame în acest scop, ceea ce se va și face cu începutul anului școlar.

Raportul comisiunii de dame pentru examinarea lucrului de mână din scoalele de fete din capitală.

Doamnele ministru,

Conform însărcinării ce ați bine-voit a ne da prin adresele No., subsemnatele grăbim a vă transmite anexata aci listă de elevele scoalelor primare și secundare din capitală, ce am găsit că merit a fi premiate la lucrul de mână pentru anul școlastic 1876-77.

Cu această ocaziune, nu ne putem opri, d-le ministru, a vă arăta, că procedând la examinarea lucrului de mână, produs al elevelor scoalelor primare și secundare, la mai toate aceste scoale, am constatat că doamnele profesoare și institutoare, în cea mai mare parte, și-au dat multă osteneală cu elevele, dând rezultate satisfăcătoare, distingându-se mai cu seamă scoalele No. II din colora Verde și școala No. II din colora Albastră.

Cu privire la lucrul expus de școala profesională, aceasta, de și la începutul funcționării ei, totuși, d-le ministru, în scurtul timp de când și-a început lucrarea a produs fructe neașteptate, și, sperăm, în curând, că va atinge în adevăr scopul pentru care ați avut — ne face o distincție plăcere și datorie a o declara — fericita idee d'ua inițiativa înființării unor asemenii școli, cari, nu fără drept cuvânt, s'ar putea numi: oginda în care junele fete, în special cele sărmaue, și pot vedea un viitor mai sigur.

Pe lângă cele espuse, avem onoarea, d-le ministru, a vă mai adăoga și opiniunea sub-semnatelor, că nu puțin serviciu s'ar aduce lucrului de mână, dacă chiar cu începutul anului școlar viitor, s'ar numi o comisiune compusă de mai multe doamne — și suntem sigure că vor primi cu cea mai mare satisfacțiune a lua parte la dărua — care să constata în cursul anului, prin însăși persoanele doamnilor lor, din timp în timp și la ori-cara din școli, adevăratul merit al predărei și al aplicațiunii elevelor la lucru; astfel că la finele anului comisiunea și-ar avea o convicțiune mai tură, constatănd cu pozitivitate atât zelul și activitatea ce pun doamnele profesoare și institutoare, cât și elevele ce ar merita în adevăr să fie premiate.

Bine-voii, vă rugăm, d-le ministru, a primi, cu această ocaziune, expresiunea înaltei noastre considerațiuni.

Membrele comisiunii examinatoare: Iulia Aricescu, Elena A. Orăscu, Arista Ananescu.

colora Verde și școala No. II din colora Albastră.

Cu privire la lucrul expus de școala profesională, aceasta, de și la începutul funcționării ei, totuși, d-le ministru, în scurtul timp de când și-a început lucrarea a produs fructe neașteptate, și, sperăm, în curând, că va atinge în adevăr scopul pentru care ați avut — ne face o distincție plăcere și datorie a o declara — fericita idee d'ua inițiativa înființării unor asemenii școli, cari, nu fără drept cuvânt, s'ar putea numi: oginda în care junele fete, în special cele sărmaue, și pot vedea un viitor mai sigur.

Pe lângă cele espuse, avem onoarea, d-le ministru, a vă mai adăoga și opiniunea sub-semnatelor, că nu puțin serviciu s'ar aduce lucrului de mână, dacă chiar cu începutul anului școlar viitor, s'ar numi o comisiune compusă de mai multe doamne — și suntem sigure că vor primi cu cea mai mare satisfacțiune a lua parte la dărua — care să constata în cursul anului, prin însăși persoanele doamnilor lor, din timp în timp și la ori-cara din școli, adevăratul merit al predărei și al aplicațiunii elevelor la lucru; astfel că la finele anului comisiunea și-ar avea o convicțiune mai tură, constatănd cu pozitivitate atât zelul și activitatea ce pun doamnele profesoare și institutoare, cât și elevele ce ar merita în adevăr să fie premiate.

Bine-voii, vă rugăm, d-le ministru, a primi, cu această ocaziune, expresiunea înaltei noastre considerațiuni.

Membrele comisiunii examinatoare: Iulia Aricescu, Elena A. Orăscu, Arista Ananescu.

Doamna Maria S. Veron, prin o petiție adresată M. S. Doamnei arată că adunându-se de societățile d-sale lei 12,357 și 140 chile porumb, ofrande făcute de diferite persoane, banii s'au împărțit societăților Crucii Roșii, eară porumbul se așă în păstrarea doamnei Veron la stația Hanu-Coanachi, cu destinațiune a se împărți câte patru chile la familiile sermane ale soldaților români morți în reșel.

Ministru exprimă vinuele sale mulțumiri pentru această ofrandă.

(Monitorul)

Astăzi pe la 4 ore de dimineață a mai trecut un convoi de 1080 prizonieri turci veniți de la Dunăre.

Acești prizonieri n'au stat la gara de Iași de cât timpul necesar pentru prinzul lor, după care apoi au fost imediat expedițiți cu alt tren în Rusia.

În numărul acestor prizonieri era și un pașă cu 12 ofițeri.

Tot astăzi pe la 7 ore, un alt transport de prizonieri turci în număr de 800, au mai sosit la gară cu trenul din jos.

Până în momentul ce scriu aceste rânduri (4 ore p. m.) ei s'au așă încă la gară; se crede că până în sara vor fi expedițiți în Rusia.

(Steaua României).

VARIETATI

Un oraș în fundul lacului Geneva.

"Gazette de Lannanne, descrie descoperirile foarte interesante, ce au făcut doi a-fundatori, ce căutaseră lângă St. Prox giamantanul unui american. Ei au găsit în fundul lacului un ammal giamantanul, și și un scamp vas de formă etnecică. Descriind expedițiunea lor, ei spuneară apoi că fundul mării e de o construcție deosebită, pe alocurea se ridică, apoi iarăși cade în apă pure că ar fi ziduri făcute de mâna omenească și case întregi pe suprafața lui. Auzind aceste, administrațiunile comunelor St. Prox și Morges au eșit pe bătăi la fuța lacului, ad versat alec pe apă, pentru că s'au poată privi mai bine în fund și în adevăr în fundul lacului se vedea un întreg oraș, zidit după arhitectura secolelor înainte de Christos. Acoperămintele caselor sunt pline de o materie eleioasă, dar cele câte-va sute de case ce se puteau distinge, par a fi bine conservate. Consiliul cantonului Waatland a votat o sumă considerabilă pentru construirea unui val, care se va zidi împrejurul orașului și este speranță că nu va fi greă a oca lacul, pe care este orașul. După constatările făcute până acum, sunt cel puțin 200 case în oraș. La mijloc este o piață mare și un torn, care până acum era lăsat drept stâncă.

Du hași-buzuc întâlnece un cazac la o rășăntie.

Ei se aruncă unul asupra altuia și după ce s'au pământ într'un mod convins, se lăură mutual de gât.

- Poseiți mâna pe tine!
- Și eu pe tine!
- Ești prizonierul meu!
- Și tu al meu!
- Dar intr'adevăr, de oare-ce eu am un prizonier, și tu ai nou, dacă am face schimb?
- Fie!

Și, după ce se străneră de mână, fiecare și urmă drumul său. (Pressa).

Filea lui Antonelli. — Interesantul proces de moștenire, despre care am mai vorbit într'unul din numerele precedente, a început a se trata la 4 Iulie în Roma. Advocații contesei Laura Lambertini au cerut tribunalului să li se acorde mai întâi de toate dreptul a proba paternitatea cardinalului; tot o dată a cerut să fie traduși înaintea tribunalului, ca martori, moșea, preotul de Venditti și majordomul cardinalului. Frații moștenitori a lui Antonelli însă s'au opus acestei cereri a contesei. Remâne ca tribunalul să decidă. Advocații contesei s'au făcut toate preparatiunile spre a demonstra, cu probe evidente, asemănarea frapantă dintre tată și copilă, adică între cardinalul Antonelli și contesa Laura. Pentru acest scop ei s'au adunat două colecții de portrete, una conținând pozele cardinalului Antonelli, de la nașcere până la moarte, alta conținând pozele contesei Laura, din vârsta sa din leagăn, până astăzi. După afirmațiunea advocaților pretendentei, asemănarea între tată și fiică este frapantă, mai ales după pozele contesei din etatea de 7 ani, când și părul era întocmai ca și al tată-său, iar fălcile de jos a ambelor cu desăvârșire iden-

tice. Contesa Lambertini e o femeie prea frumoasă și e mamă a trei copii. Familia ei trăiește în condițiuni nu prea strălucite. Pe când trăia cardinalul, aceasta le acorda un ajutor anual de 100,000 franci; acum însă, că părintele cardinal a murit, bărbatul contesei, — un avocat de a treia mână — este redus la modestul câștig al profesiei sale.

Din această cauză, advocații contesei vor cere tribunalului să adjudge această suma, și până la terminarea procesului, un ajutor de 1000 franci pe lună; de oare-ce această sumă i s'ar acorda chiar și în cazul când ar fi declarată de "figlia sacrilegia". (Independența română).

ULTIME SCIRI TELEGRAFICE

(Agenția Havas)

Serviciul de la 9 August, 9 ore dimineața.

Constantinopol, 2 August.

O depeșă sunată cu Mehmet Ali și Reuf Pașă au impresorat pe generalul Gurko la Kuzanlic și i-au tăiat toate căile de retragere. (I)

Suleiman-Pașă înaintează spre nord, Mehmet Ali înaintează de la Rusgrad și Somalia spre Djinnia. — Osman s'a pna în mișcare de la Lovat și a trecut prin Selvi. Scopul acestor mișcări e de a lua Târnova printr'un atac combinat.

Londra, 2 August.

"Daily Telegraph, zice că în adevăr turcii se bat pentru interesele și supremația Englierei în Europa.

Buda-Pesta, 2 August.

Președintele consiliului de ministri, Tiazza, răspunzând la o deputațiune trimisă din partea meetingului ținut cu ocaziunea cruzimilor comise în Bulgaria, a zis că amestecul Austriei în reșobol actual nu ar putea de cât să complice situațiunea. Cea d'ântel s'arcină a guvernului este a protege interesele monarhiei, crușând sângele și averea națiunii între mărginele putinței. Trebuie să privească evenimintele fără a lua parte la ele și să ție cont de situația și sentimentele generale ale Europei. Guvernul nu va întârzi a lua măsurile necesare când va fi venit timpul, se va feri însă de ori-ce precipitațiune.

Constantinopol, 2 Iulie.

Saltanul a trimis lui Osman-pașă și armatei sale o telegramă de felicitare.

O depeșă oficială anunță, că arfi Suleiman-pașă a respins pe Roșul de la Eski-Sagra.

Munteșegrenii, făcând un noș atac asupra fortăreței Nicsiici, au fost respinși. Ali Saib de acameșea ar fi respins pe Munteșegrenii lângă Podgorița.

Londra, 2 August.

În urma unei înțelegeri, Italia va urma într'u toate cele privitoare la Orient, în comun acord cu Germania.

Generalul englezesc Dixon a plecat spre o inspecție la Gallipoli.

Athens, 2 August.

Regele Giorgie a adresat ministrului un memorandum relativ la îmbunătățirile introduse în armată și în flotă și la poiectele militare pnae în lucrare.

O mare parte din armată e concentrată la granițe. Comandantul corpului de geniu a plecat astăzi cu 50 subofițeri din rezerva regulată, 5000 rezerviști sunt puși sub arme, alți 6000 vor sosi în curând. Provițiuni și munițiuni sunt adunate pentru 20,000 oameni.

(I) Știm din izvor sigur, că această știre e înecată. (Agenția Havas)

Avem înaintea noastră două drame: una e "Rhea Silvia", iar alta "Despot-Vodă". Rhea Silvia e ficia unui rege, o femeie o-săndiță a nu fi nevastă, o mamă lipsită de copiii săi neleginiți, în tot cazul o a-țetare, prin care sufletul omeneș se poate rădica mai presus de zilnicie. Despot-Vodă e un stăpânitor ivit ca din senin, un om de voință, un suflet ce se ridică și cade prin sine însuși, ast-fel o arătare nu mai puțin vrednică de privirea ochiului poetic.

Citim însă dramele, privim aceste ar-țetări precum ni le înfățișează Scurtescu și se știrnește în noi bănniala, că poetul nu vedea în Rhea Silvia de cât pe ficia unui rege lipsit de putere și că Despot-Vodă a fost dramatizat mai ales fiind că se numia chiar Despot și na era mulțumit cu simplul titlu de Vodă.

De la început și până în sfârșit scriitorul pare a fi stăpânit de o tendință, care hotărăște atât concepția cât și încercările de a plăzumi caractere deosebite prin ele însăși și care e cu atât mai ros, cu cât nu e nici generală omenească, nici proprie timpului, pe care dramele ar putea să ni-l înfățișeze. E oareși cum ca și când

oamenii, ce ni se înfățișează în dramă, ar trăi astăzi și ar avea datoria de a lămurii cestinile, care agită cercurile în cari petrece scriitorul: ei nu vorbesc unii de dragul altora, nu vorbesc de dragul acțiunii dramatice, nu vorbesc spre a ne face să înțelegem ce se petrece între două, ei vorbesc de dragul nostru, care nu voim să înțelegem că d-nii entare să uitate adevăr grăesc, când combat ministerele și stărnesc pentru libertate, dreptate și cu deosebire pentru egalitate.

Dacă s'ar dovedi apoi că în adevăr e ast-fel, atunci d. Scurtescu, scriind dramele sale, a abnsat de poziția delicată a Silviei, de nenorocirea lui Despot și de propriile sale puteri, și a face un lucru care înainte de toate e zadarnic.

Chiar fiind numai zadarnic acest lucru, autorul este răspunzător de viața risipită printr'esență, de munca fabricanților de hârtie și a tipografulor, cu deosebire însă de timpul, pe care cititorii îl consumă cu dramele, când ar avea poate ce face.

Dar vorba literaților cu pricina: "E ngor a critica dar e greă a face mai bine!", Președe-

vrat! Toatălneșă fiind că atât de ngor este a găsi greșelile cuprinsă în o scriere, e grea datoria scriitorului. Toată greșal este o supărare și nimeni nu are dreptul de a ne supăra numai pentru că nu avea ce face ori nu știa ce face. Fie-care poate avea dreptul de a greși de sine în momentele sale de nechibznicie, dar a greși de sine și de prietenii săi: când însă un om își adună păcatele, suatrage o mulțime de brațe de la o muncă mai folositoare și pune scrierile sale la dispozițiunea societății, atunci ne dă dreptul și ne impune datoria de a-l adresa cuvintele: Stăi, frate! Ce am greșit noi, oameni pacinici și iubitori de bine, de ne superi cu păcatele tale?

Pentru ca ori-cine chemat ori nechemat să nu enteze a primejdiți dispozițiunile de lectură ale publicului nostru, trebnește să se înrădăcineze în conștiința noastră publică convingerea, că nepedepsit nimeni nu poate să gbată judecarea literară și că tot omul, care publică ceva, se expune de a fi în public judecat, lădat ori osândit.

Aceste la adresa literaților cu pricina

— Critica nu face nimic: ea se mărginește a spune, cari sunt impresiile greșite ale unui anumit op de artă; ea folosește numai lămurind publicul și încurajând ori înfrunzind pe aceia, cari dau ori ar fi numai dispuși a da publicității scrierile lor.

Cât pentru dramele "Rhea Silvia" și "Despot-Vodă", ele vor a fi citite. Să nu ne desgnatăm însă prin "Rhea Silvia", ci să nrnăm cu "Despot-Vodă", căci într'esență vom găsi oareși-care respalți pentru supărările din "Rhea Silvia. Intocmai precum în "poezii", d. Scurtescu înaintează căzând până la "Oda în proză", în drame trece de la mai rău la mai bun și "Despot-Vodă", pare cea mai bună din scrierile d-sale.

E însă întrebare, dacă aceasta e deontul de bună spre a ne da dreptul să-l arțăm pentru cale-lalte.

Publicăm cu plăcere, următoarea Oda, bine simțită, corect lucrată, dedicată M. S. Domnitorului, și făcută la timp, pentru împrejurările actuale:

ODA MĂRIEI SALE CAROL I. DOMNITORUL ROMÂNILOR.

Când, după neagră noapte, frumoasa Românie Ceret a de la ceruri ca să-i trimiță zori, Atunci Tu, fainic Soare, venit ai cu mândria. Să verși lumină asupra-i din nălatele-ți comori,

Ivirea-ți maiestoză gonit'a trista ceașă. Ce sta, ca vâl funebru, p'al României plai, Ș această bravă țară d'atunci n'eret se n'alță. Aduce-șminte lumel de fala lui Mihai.

Și fazele cumplite, pândind pe la hotare, Cu spectre dispărute în lumea de strigol, Căci a văcut că n' Tine al României are Un geniu ce-o protege... că cerul e cu noi...

Nainte dar Auguste, născut pentru mărie, Conducă-Te la culmea de glorie — pași Tăi. În Tine României își vedea sa unire... Trăiască Românie și Tu pe tronul Eii...

(Pressa)

I. Sc. Bădescu

TABLOUL MILITAR

Reprezentând armata Română cu M. L. Domnitorul și diferiți șefi de corporă, lucrat de d. Salmari în colaborațiune cu d. căpitan Gherghe, a scos Cromolithografiat din stăinătate.

D-ni abonați la acest tablou sunt rugați a trimite, pentru a-și lua numărul de esemplare de la d. căpitan Gherghe Strada Dionisie No. 68 în toate zilele de la 5-7 ore după amiazi, prezentând și chitanța ce s'a plătit și restul până la suma de 95 franci, costul fi-cărui esemplar.

Se face cunoscut că s'a depus asemenea tablouri pe la principalii librari din capitală cu prețul de 40 franci esemplarul. D-nii din districte vor adresa cererile lor de-a-dreptul căpitanului Gherghe.

In editura sub-semnaților a eșit de sub presă:
L'INTERPRETE MILITAIRE EN ORIENT.

Un vocabular de buzunar în 4 limbi adică: ROMANO - FRANCESU - RUSU - TURCU în care se vor afla limbile ruse și turcă tot cu litere latine ast-fel compus, în cât fie care cunosător de litere latine poate citi și pronunța cuvintele străine după regulă. Ca adans conține acest vocabular și o mulțime de Dialoguri din cele mai întrebinate la conversațiunii zilnice.

Prețul unui exemplar de 160 pagini în 32, este 9 fr. și 50 bani.

Acest avrăgiu e o prelucrare a celui „L'interprete militaire en Orient” care a dobândit la 1854 cu ocazia rebelului rușilor contra turcilor și aliații, succelul cel mai frumos prin bunul serviciu care l'a făcut streinilor, și suntem siguri și acum va fi această carte pres folositoare, nu numai la locuitorii țărilor ocupate de armatele streine dar chiar d-nii Oficeri noștri și atreul vor fi bine ajutați și mulțumiți cu acest vocabular, mai cu seamă în privința limbii turce, care are destule dificultăți în scriptura ei și pe care le am înălțurat dând cititorului pronunțarea cuvintelor în litere latine.

Cu stimă
F. Gracie & Comp.
Podu Mogoșoai No. 40.

APARUT:
HAMLET PRINTIUL DANIMARCEI
de William Shakspeare
traducțiune în versuri de
ADOLF STERN
Dedicată M. Sălle Domnei

De vânzare la toate Librăriile
Prețul Lei Nou 4.

FABRICA
de
CHARTIE MECHANICA

de la
ZĂRNESCI, LÂNGĂ BRAȘOV
produce chărții de tipar în diverse calități și în formate de cele mai mari usitate pentru diare. A se adresa la direcțiunea numitei fabrici în Brașov, Strada Catarina No. 402.

LECȚIUNI PARTICOLARE
de
MATEMATICI
C. Brailoiu, fiul
47 Strada Scantele 47.

A EȘIT DE SUB TIPAR
și se află de vânzare

LA TIPOGRAFIA THIEL & WEISS
LA TOATE LIBRĂRIILE:
STAREA FINANCIARA

ROMANIEI
Discursuri rostite în parlamentul român
de
DIMITRIE A. STURDZA
2Prețul Lei.

AVIS
Toți d-nii corespondenți ai ziarului Timpul sunt rugați să bine-voiască cu bunii proveniți din vânzarea broșurei „Cheia Profetului,” să îi înainteze d'ua dreptul onor. Societății crucuce Rogie, din București. Asemenea rugăm și pe cei alți d-nii cari li s'a trimis această broșură spre vânzare să se conforme avizului de față, cunoscând că această sumă este oferită de d. M. Șapira numitei societăți.

M. Șapira
Fiziognomist.

Se caută un piano de închiriat pe timp de 3 luni cu prețul de 36 franci. A se adresa la administrația ziarului „Timpul”.

Anunțiu important.

Sentimentul de recunoștință ce toți Români datorăm augustei familii imperiale a Rusiei, protectora creștinilor, care prin prezența în România a augustilor ei membrii ad ilustrat paginile istoriei noastre mi-aș dezvoltat zelul ca să public un tablou comemorativ la acest fericit eveniment.

Pe acest tablou am arătat exactul portret al monarhului tutulor Rușilor, înconjurat de douăspre-zece portrete bine executate a fraților și filor Majestății Săle; ele se umbresc de gloriosul Vultur cu două capete de la care atârna tot felul de cordoane (lente) a marelui decorațiunii imperiale. Vulturul ține în grifele cele carona imperială, și fulgurile ce înspăimintă pe inimici creștinătății.

Sub tablou se arată opt feluri de corone imperiale ornate cu pietre scumpe ale tutulor monarhilor Rușilor din cele mai vechi timpuri în dreapta, și în stânga tabloului două șceptre mari simbolul suveran, eră în patru colțuri să arată înconjurată cu ghirlanță de flori portretele marelui Tar Petru I-ii, al împărătesei Ecaterina a II-lea, a lui Alexandru Pavlovici și a lui Nicolae venerabilul și gloriosul părinte al marelui monarh.

Tabloul se află espus spre vânzare numai la magazinele D-ului Szollosy vis-a-vis de Teatrul, D-ului Steinberg Strada Carol, și la D-nu Ioanțiu, Strada Lipscaui, cu prețul numai de câte lei noi 2 exemplarul spre al putea cumpăra toți Români.

Onorabilele comitate Bulgare de vor dori să ia sume mai mari pentru onorabilele autorități din Bulgaria, vor cere de la mine d'adrepul cu trimiterea prețului; București Calea Văcăreai No. 151 eră D-nii doritori de prin districte mi le vor cere cu trimitere de bani în mărci postale.

Să mai află la mine și tablourile cu bombardarea Vidinului lei noi 2. Portretul ducelui Nicolae lei n. 1. Bombardarea Turciei lei n. 1. Harta Herzegovinei lei n. 1. Generalii Herzegovinei cu principele Nicita lei n. 1. Generalii Serbiei cu principele Milan lei n. 1. Harta generală a României cu Donărea strategică, lei n. 2. Portretele Domnitorului și al Dămnei amândouă, lei n. 3. Hartele districtelor în parte fie-care câte lei n. 3. Editor

Locot-Colonel D. Pappasoglu.

Un profesor din Germania de Nord, care a absolvat academia se oferă a preda

LECTIUNI

în următoarele științe:
Desemn și pictură, geometria, matematica și ingenera toate științele necesare pentru pregătirea de a putea intra în școlile superioare. Afară de aceste s'a putea da lecțiuni de piano, de limba franceză și engleză. A se adresa Strada Virgiliu No. 6 bis, eră la Tipografia Thiel & Weiss.

EPHORIA BISERICII CRETZULESCU.

MOSIELE:

- I. Cretzulescii din județul Ilfov, alături cu Buftea.
 - II. Țigănia Stoinegei, din județul Prahova, lângă târgul-rou.
 - III. Cioranii, tot din județul Prahova.
 - IV. Miroșii Mocșea, din județul Buzău lângă Mizil.
- Se ardează prin licitații pe termen de cinci ani, cu începere de la 23 Aprilie, anul viitor 1878.
- Doritorii vor veni să concureze, Duminică 23 Iulie corent, la cancelaria Eforiei, în curtea Bisericii unde se găsesc și condițiile, ce se pot vedea în toate zilele.

591-1.

A eșit de sub Litografie:

CHARTA RESBELULUI

în limba Română lucrată în 6 culori, fie care sta în deosebită călure cu deplăsurile lor de vânzare la toate Librăriile cu prețul de 60 BANI ESEMPLARUL.

D-nii cumpărătorii din provincie sunt rugați a se adresa la Librăria Comercială a lui
ELIA GRASSIANY C-nie
Strada Șelari No. 10 București

Înaintând și costul pentru câte esemplare dorește a avea. Cumpărătorii de la 10 esemplare în sus ad rabatul de 20 la sută.

Un student de facultate, care cunoșce bineșia practică mai mulți ani studii programului licenț, dorește a preda lecțiuni particulare. A se adresa la administrațiunea acestui ziar, Palatul „Dacia”.

Leopold Stern, compozitor, chiar d'acum, orl 1688 ori parte, a deschis un curs de Piano seră de la 6 până la 8, cu precii foarte moderat, Calea Moșilor No. 40.

De închiriat, chiar d'acum, orl 1688 ori parte, casa din Strada Scantele No. 33, având peș încăperi, bucătărie, două pivnițe, grajd, șopron. A se adresa în aceeași casă la D-nu Ștefănescu.

AVIS AUX ETUDIANTS

Un professeur français, marié, établi en Roumanie depuis 7 ans et rentrant en France vers le mois d'Août pour s'établir à Paris, se charge de prendre en pension dans cette ville 4 ou 5 étudiants roumains. Honorabilité, bon entretien soins assidus sont assurés comme garantie morale et matérielle pour les intéressés. S'adresser pour les renseignements et conditions sous lettre J. S. 105 à la Rédaction du Journal.

597-6.

Băile din Zaizon!

Plăutele băi de la Zaizon se află într'o vale îngustă a munților, unde sublimitatea serișă a Carpaților se unește cu grațioasa simplitate a văilor cu aerul pur și sănătos și cu fontănilor sale minerale, cari să păține rivale peste tot globul: Fontăna de iod, forte plăentă la bent; isvorul fontanei lui Ludovic, cât se pōte de limpede, și bala de fer și acid carbonic, cari de 35 de ani au dat cele mai nuerose rezultate escelente de cură. Ele să îmbrăcat astăzi toaleta lor cea mai nimerită pentru a primi cu demnitate pe oșepții săi! Atât la isvōrele de băut cât și la scaldetele reci și calde să făcut din nou reparatiuni, și sub-semnatul are oșere a invita pe onor. public a cerceta acest folositor și plăcut stabiliment, unde de sigur va fi întru toate mulțumit. — Informațiuni mai de aproape la d. J. Weiss, proprietar de Tipografie în București.

Zaizon lângă Brașov. J. LATZIN, arendașul băilor din Zaizon

Casa de împrumuturi cu amanet

Strada Germană No. 15

se recomandă onorabilului public pentru asemenea operațiuni cu condiții mai avantajoșe de cât la toate cele alte asemenea case din Capitală.

597—

ANUNCIU

Căștorii la Brașov pot afla la inatitutul Băilor de aburi de acolo, în dosul gimnasului român,

locnițe curate și bine mobilate, cu privirea spre grădină, precum și grajduri de cal și șopron pentru trăsuri, cu prețuri foarte moderate.

Directiunea băilor de aburi din Brașov.

O LOCOMOBILĂ PUTERE DE 8 CAL

este de vânzare cu prețul foarte eștin prin Domnu

C. SIEBRECHT
București.

A eșit de sub tipar și se află deș depus spre vânzare la librăria I. Szollosy

40, Calea Mogoșoai, piața Teatrului:

MANUAL
TECNICA CHIRURGHIEI RESBELULUI
de Dr. Alex. C. Hepites.
Preciul 10 Lei noi.

ANUNCIU IMPORTANT.
Renumitul Hotel Moldavia

Situat în centrul orașului Ploesci strada Bragovenii, acest Hotel bine și elegant construit în două etaje cu unii multe saloane și peste 30 camere cazin și birt spațios, oșebit prăvălii grajd și șopron precum și o frumoșă grădină în curte cu un pavilion de lăcă elegant stil elvețian ce pōte servi sezonul de primă-vară, de vară, toamnă și iarnă, este de închiriat dela sf. Dumitru viitor anul corent pe termen de cinci ani.

Este de remarcat că în tot timpul cât armata rusă s'a aflat în Ploesci, acest hotel ca și grădina se atătu just, a fost vizitat de mai mulți principii și alșea de familia imperială.

Doritorii de al închiria se pōte adresa la proprietarul să d. Alecu Negulescu strada Sf. Împărății, în Ploesci.

O MORA TRANSPORTABILA pe roșite, cu locomobilă și cele-l-alte anelta, bună de aplicat pentru trebnițele optiri este gata, și de vânzare la fabrica

C. SIEBRECHT
București Calea Moșilor No. 11.

SOCIETATEA DE ASSIGURARE

AZIENDA ASSICURATRICE DIN TRIEST

FONDATA IN ANUL 1882

Aducem la cunoscința onor. public, că societatea asigurăza contra daunelor provenite de incendii la clădiri și obiecte miscăoșe; contra daunelor cauzate prin grindină, și contra daunelor arusate mărfurilor transportate pe apă.

Asemenea asigurăza deștre pentru copil în toate combinațiunile cerute, și asupra casurilor de mōrte.

Informațiunile se dă la sub-scrisa agenția generală și la agențiile ei de prin districte

Agent general pentru România
ADOLF WEINBERG

Colțu stradei și curtea vehice (hann roșid).

ANUNCIU IMPORTANT.

NOMAI LA RENUMITUL MAGASIN

LA VULTUR

Sub firma

SAL. WEISERMANN

Strada Carol I No. 6

(cartea veche)

vis-a-vis de farmacia

Rissdörfer

Strada Carol I No. 6

(curtea veche)

vis-a-vis de farmacia

Rissdörfer

Au șosit, pentru sezonul de veră un bogat asortiment de încălțăminte pentru BĂRBAȚI, DAME și COPII.

Ca deosebire PANTOFI DE DAME în toate formele după cele mai din urmă fașoșe și efectuate din primele fabrici din Europa.

Asemenea un mare transport de cisme lungi de luct, de Lak rusesc și de vacca și Mantale (caciuci) de plōte prima calitate. Sub-semnatul mulțumind onor P. T. Public de încrederea ce să dat șoseșiei firme, care până acum să depus probe de șina calitate a Mărfel cât și de eștințetea prețurilor, șperă ca și d'acum înainte va bine voi a îi da concurenți șeș, gășind în tot-d'a-nua atât mărfuri șine și fașonate cât și cu prețurile cele mai moderate.

Cu totă știma

SAL. WEISERMANN.

(588-11)

OPERILE MUSICALE

imprintate în edițiunea noastră

THIEL & WEISS, TYPOGRAFI

Strada Lipscaui, palatul „Dacia.”

	FR. C.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zain, Valea pour pianoforte	2
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	1 50
FLECHTNERMCKER A., Muma lui Ștefan, pentru o voce și piano	1 50
GEORGEȘCU TH., Două suspine, rom. pentru o voce și piano	1 40
Spuns, rom. națională, pentru o voce și piano	1 40
KRATOCHWIL A. K., Hora, Vița României pentru piano	1 40
MEDEK J. W., Românie, Quadrille de Concert pentru piano	4
MUSICESCU G., Rânduiala cunștii pentru piano	5
STERN L., op. 10, Der Wusch (Derwisch) für Singst. und Clavierb.	3
op. 11, Lebewohl (Adio Mălăra) Singst. und Clavierb.	1 50
op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1 50
op. 17, Hora, Mărioara pentru pianoforte	1 20
op. 18, Durerea „mi este mare, Valșe brîi, pentru piano	2
op. 19, Vișuri Ca de cepii, Quadrille pentru piano	2
La Favorit, Schottisch pour piano	1 50
Igit-Polka pentru piano	1
op. 20, Apela de la Văcăreșci, Schottisch pour piano	1 50
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	3

Tote aceste se vând cu rabat de 25 %.

STRADA CAROLIN 3

„LA ȘTEUA ALBĂ”

AVIS IMPORTANT

Intăiul și renumitul Magazin de

INCALȚĂMINTE PENTRU BĂRBAȚI, DAME ȘI COPII

sub firma

PHILIPP GOLDSTEIN

„LA ȘTEUA ALBĂ”

Strada Carol I No. 3, (Curtea veche) vis-a-vis de Siguranța Prager.
Hosindu-mi de curând dia cele mai renumite fabrici existente din străinătate, cu care ștad în relațiuni intime de mulți ani, am mare asortiment de diferite măști după fașoșele cele mai moderne și lucrute cu oșă mai mare soliditate, d. e. pentru DAME: Pălămeș cu nasturi în toate formele, Șandale, Pantofi, șal.; pentru BĂRBAȚI: Șandale de vacă, Măroșquin, Măroșquin șalon, Pantofi și tot ce se atinge de încălțăminte bishătoșă, asemenea pentru Copii toate felurile de ghete cu nasturi, elastici și alșele, ce rog a vă șugășite de alșele. Acestă magazin este una dia cele mai vechie din Capitală, care și a câștigat o reputațiune de cele mai frumōșe pentru soliditatea și eștințetea mărfurilor, și șper, să și în viitor șoit ș onorat cu Clientela D-voștră.
PHILIPP GOLDSTEIN.
Strada Carol I No. 3, (Curtea Veche) vis-a-vis de Siguranța Prager, „La Șteua albă.”

LES TENTES ET LES LITS

FABRIQUE

M. LITTMANN

Rue Germaine No. 19

BUCAREST